

Τη μαρτυρία της «για ένα παρελθόν ως ένα σημείο λησμονημένο, έτσι ώστε οι Χανιώτες, οι Κρητικοί του σήμερα, να πάρουν μια γεύση από την εβραϊκή παρουσία στο Νησί» καταθέτει η **Ντόνα-Λίλιαν Καπόν** στο **βιβλίο** της που πριν λίγο καιρό κυκλοφόρησε, με τίτλο **“Αίνιγμα”**.

Με την ευκαιρία αυτή, η κα Καπόν, γόνος παλιάς ελληνοεβραϊκής οικογένειας, σε **συνέντευξή της στις “διαδρομές”** μιλά τόσο για το βιβλίο της, όσο και για τη ζωή των Εβραίων των Χανίων και της Κρήτης.

Όπως τονίζει, μιλώντας για το “Αίνιγμα”, «το βιβλίο ιχνηλατεί τη συναρπαστική πορεία της οικογένειας Μινέρμπο μέσα στο χρόνο, ειδικότερα από την εγκατάσταση στην Κρήτη και μετά, και αποτελεί κατάθεση ψυχής εκ μέρους μου, γνωρίζοντας ότι απευθύνεται σε ένα κοινό που ξέρει να διακρίνει και να εκτιμάει το αληθινό».

Σημειώνεται ότι η κα Ντόνα-Λίλιαν Καπόν, διετέλεσε επί σειρά ετών μέλος των διοικητικών συμβουλίων της Ισραηλιτικής Κοινότητας Αθηνών και του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδος, από τη θέση της γενικής γραμματέως. Το 2018, τιμήθηκε με ειδική πλακέτα από τον ελληνικό εβραϊσμό, σε αναγνώριση του πολύπλευρου έργου της και της στήριξης που προσέφερε στη δημιουργία του Μουσείου Ολοκαυτώματος Ελλάδος.

??;??“????????”????
?????;

Με το βιβλίο μου αυτό, θέλησα να καταθέσω την μαρτυρία μου για ένα παρελθόν χαμένο, ως ένα σημείο λησμονημένο, έτσι ώστε οι Χανιώτες, οι Κρητικοί του σήμερα, να πάρουν μια γεύση από την εβραϊκή παρουσία στο Νησί που υπήρξε άρρηκτα συνδεδεμένη με το τοπικό στοιχείο και που δεν υφίσταται πια.

Η λέξη “Αίνιγμα” εκφράζει απόλυτα τα συναισθήματά μου, όταν σε κάποια καθοριστική καμπή της ζωής μου, αποφασίζω να ανακαλύψω τις ρίζες της πατρικής οικογένειας της μητέρας μου Μαζαλτόβ (Ευτυχίας) Μαφάλντα Μινέρμπο (Μινέρβου επί το ελληνικότερον) όπου αποδύομαι σε μια δαιδαλώδη αναζήτηση που

λιμάνι, εκλιπαρούν τους ντόπιους να τους εμπιστευθούν τα παιδιά τους, προκειμένου να γλυτώσουν.

Η τελευταία σκηνή του δράματος εκτυλίσσεται στο κέντρο της πόλης του Ηρακλείου, όπου οι δυστυχημένοι άνθρωποι οδηγούνται πεζοί προς το ατμόπλοιο “Τάναϊς” έχοντας πλήρη επίγνωση της τραγικής τους μοίρας. Ανάμεσά τους και ο αδελφός του παππού μου Σαμούηλ Αβρ. Μινέρβος, σε προχωρημένη ηλικία και με το ένα πόδι στο γύψο, μετά από ατύχημα.

Αντί για φορείο, οι Ναζί χρησιμοποιούν μια ξύλινη πόρτα. Στο βιβλίο μου αφιερώνω ένα ολόκληρο κεφάλαιο σε αυτούς τους αδικοχαμένους ανθρώπους, όπου σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα, πρέπει να μετρούν ανάμεσά τους και 120 παιδιά.

Ένα θα πω, όταν χτύπησαν το πλοίο οι τορπίλες του Βρετανικού υποβρυχίου “Vivid” και αυτό έπαιρνε κλίση και θα βυθιζόταν, και πάλι οι Γερμανοί δε θέλησαν να ξεκλειδώσουν τα αμπάρια και να τους δώσουν μια ύστατη ευκαιρία να σωθούν.

?? ?????????? ??? ????? ? ?????????? ??? ?????.

Η αλήθεια είναι ότι η Συναγωγή Ετζ Χαΐμ που σημαίνει το “Δένδρο της Ζωής”, αποτελεί την μόνη απτή μαρτυρία για την παρουσία Εβραίων στην πόλη των Χανίων, από παλαιότατους χρόνους.

Για μένα προσωπικά υπήρξε σκοπός ζωής, ένας όρκος που όφειλα να εκπληρώσω από τότε που πεντάχρονο κοριτσάκι, αντίκρισα για πρώτη φορά το πληγωμένο κτίσμα, με όλους τους σχετικούς συνειρμούς.

Μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι η Συναγωγή υπάρχει μόνον για το καλό, για να υποστηρίξει και να φιλοξενεί κάθε τι αξιόλογο και δημιουργικό, απ’ όποιον χώρο και να προέρχεται.

ΠΗΓΗ: [ΧΑΝΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ, 13.02.2021](#)